

Grupp 6

FCI-nummer 204

FCI-standard på spanska publicerad 2000-07-24

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1982-05-26

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-07-30

SABUESO ESPAÑOL

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för **SABUESO ESPAÑOL**

Ursprungsland/ hemland	Spanien
Användningsområde	Drivande hund
FCI-klassifikation	Grupp 6, sektion 1:2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	<p>Den spanska stövaren var känd redan under tidig medeltid och beskrivs mästerligt av kung Alfons XI (1300-talet) i en handbok om konsten att jaga parforce. Den beskrivs även av Argote de Molina (1582) och av ett flertal klassiska författare.</p> <p>Sabueso español är en drivande hund som används för jakt på småvilt, men den fruktar inte heller jakt på storvilt, må det så vara vildsvin, hjort, rådjur, räv, varg eller björn. Jägaren kan med ledning av hundens skall och dess modulationer följa jaktens förlopp och dess händelser såsom gammalt eller nytt spår, dubbelt spår, fast spår eller bytet hittat. Rasen är specialist när det gäller jakt på hare men den är också effektiv som viltspårhund.</p>
Helhetsintryck	<p>Sabueso español skall vara en medelstor och harmoniskt byggd hund med långa linjer. Den skall ha ett vackert huvud och långa öron. Bröstomfånget skall vara mycket välutvecklat. Kroppslängden skall påtagligt överstiga mankhöjden. Benstommen skall vara kompakt och lemmarna starka. Pälsen skall vara fin, slät och åtliggande. Blicken skall vara mild, saktmodig och ädel.</p>
Viktiga måttförhållanden	<p>Kroppsbyggnaden skall vara långsträckt. Kroppslängden skall påtagligt (med 7–10 cm) överstiga mankhöjden. Förhållandet mellan skallens längd och nospartiets längd ska vara 1:1, dvs de ska vara lika långa.</p>
Uppförande/karaktär	<p>Sabueso español skall vara tillgiven och lugn. Vid jakt på storvilt visar den prov på enastående mod och tapperhet.</p>
Huvud	<p>Huvudet skall vara harmoniskt och i proportion till resten av kroppen. Det skall vara långt. Skallens och nospartiets plan skall divergera. Uppifrån sett skall skalle-nosparti vara långt och mycket jämnt. Nospartiet skall inte verka spetsigt.</p>
Skallparti	
Skalle	<p>Skallen skall vara måttligt bred, bredare hos hanhund än hos tik. Profilen skall vara konvex. Skallens längd skall vara lika med dess bredd. Framifrån sett skall skallen vara välvd. Nackknölen skall vara lätt markerad.</p>

Stop	Stopet skall vara mjukt sluttande och lätt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara stor, fuktig och ha väl utvecklade och öppna näsborrar. Färgen får variera från ljust kastanjebrunt till intensivt svart, och skall alltid överensstämma med slemhinnornas färg.
Nosparti	Profilen skall vara rak, dock tillåts en lätt välvning vid nosspetsen. Uppifrån sett skall nospartiet vara lätt rektangulärt. Nospartiets bredd avtar dock mot nostryffeln.
Läppar	Överläppen skall tydligt täcka underläppen. Överläpparna skall vara lösa och väl tilltagna, dock utan överdrifter. Underläpparna skall ha markerade läppfickor. Slemhinnorna skall ha samma färg som nostryffeln.
Käkar/tänder	Tänderna skall vara vita och friska. Hörntänderna skall vara väl utvecklade och samtliga premolarer skall finnas. Saxbett. Gommen skall vara av samma färg som nostryffeln. Gomfäror skall vara markerade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, mandelformade, mörkt nötblå med saktmodig, ädel och intelligent blick. Ögonkanternas pigment skall överensstämma med nostryffels och slemhinnornas. Ögonkanterna skall vara väl årliggande; dock kan en viss slapphet tillåtas i vila.
Öron	Öronen skall vara stora, långa och nedhängande. Strukturen skall vara mjuk, formen rektangulär och öronspetsarna skall vara avrundade. Öronen skall vara ansatta under ögonhöjd, vara vridna och fritt nedhängande. De skall, utan att dras ut, nå påtagligt längre än till nostryffeln. Blodkärnen skall vara tydligt framträdande och yttligt liggande.
Hals	Halsen skall ha formen av en avkapad kon. Den skall vara bred och stark, muskulös och smidig. Huden skall vara tjock och mycket lös och skall, utan överdrifter, bilda en markerad och lös hakpåse.
Kropp	Kroppen skall vara tydligt rektangulär, mycket stark och robust, med en mycket rymlig bröstorg vars omkrets skall överstiga mankhöjden med 1/3: förhållandet mellan mankhöjden och bröstorgens omkrets 3:4.
Överlinje	Överlinjen skall vara plan, med en svag sänkning i ryggen och välvning i ländpartiet, vilket är karakteristiskt för rasen - dock aldrig svankrygg.
Manke	Manken skall vara svagt markerad och placerad långt fram.
Rygg	Ryggen skall vara stark, bred och av påtaglig längd.

Ländparti	Ländpartiet skall vara mycket långt, brett, kraftfullt och något välvt.
Kors	Korset skall vara kraftigt, brett och tämligen flackt. Det skall vara placerat på samma nivå som eller något lägre än manken. Med hänsyn till rasens tendens att vara något överbyggd tillåts korset att vara något högre än manken.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara mycket väl utvecklad, bred, djup och rymlig. Den skall gott och väl nå till armbågen. Bröstbensknappen skall vara markerad. Revbenen skall vara rundade. Avståndet mellan revbenen skall vara stort.
Underlinje och buk	Buken skall vara svagt uppdragen. Flankerna skall vara mycket tydligt framträdande och väl tilltagna.
Svans	Svansen skall vara kraftig i roten och medelhögt ansatt. Den skall vara kraftig och täckt med mycket kort päls som i svansspetsen bildar en liten pensel. I stillastående skall svansen bäras nedhängande, lätt böjd och nå nedanför hasen. Under arbete och i rörelse bärs den högre i sabelform, dock utan överdrift, och rörs kontinuerligt fram och tillbaka i sidled. Svansen skall dock aldrig bäras uppåtriktad eller så att svansspetsen vidrör korset.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara lodrätt ställda, raka och parallella. De skall ge intryck av att vara korta. Muskler och senor skall vara tydligt framträdande. Överarmen skall vara lika lång som skulderbladet. Benstommen skall vara kraftig. Mellanhanden skall vara stark. Armbågarna skall ligga väl an mot bröstkorgen.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara snedställda, rundade, väl musklade och lika långa som överarmarna.
Överarm	Överarmarna skall vara starka. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara cirka 100°.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an mot bröstkorgen.
Underarm	Frambenen skall vara raka, korta och parallellt ställda. Benstommen skall vara kraftig. Vinkeln mellan överarm och underarm skall vara cirka 120°.
Mellanhand	Mellanhänderna skall ha kraftig benstomme och vara starka. Sedda i profil skall de vara en aning vinklade.

Framtassar Kattfötter. Tårna skall vara slutna. Falangerna skall vara starka och höga. Huden mellan tårna skall vara måttligt utvecklad och klädd med tunn päls. Trampdynorna skall vara stora och motståndskraftiga. Klorna skall vara hårda och starka.

Bakstäl

Helhet Bakpartiet skall vara starkt och väl musklat med utmärkta vinklar. Bakbenen skall vara lodrätt ställda med parallella hasor, långa mellanfötter och starka tassar. Bakstället ger rasen den styrka, rörlighet och drivkraft som krävs för att kunna ta sig fram i oländig terräng med stora nivåskillnader.

Lår Låren skall vara starka och muskulösa. Vinkeln mellan bäcken och lår skall vara cirka 100°.

Knäled Vinkeln mellan lårben och underben skall vara cirka 115°.

Underben Underbenen skall vara medellånga och muskulösa.

Has/hasled Haslederna skall vara väl markerade, med tydliga senor. Hasvinkeln skall vara öppen, närmare 120°.

Baktassar Kattfötter, något ovala. Baktassarna skall vara längre än framtassarna. Sporrar kan, men måste inte, förekomma. De är oftast enkla, sällan dubbla. Det är tillåtet att ta bort dem.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.

Rörelser

Den gångart som föredras är trav. Det skall vara långt, återhållet och ekonomiskt, utan tendens till krabbling eller passgång. Särskild vikt skall läggas vid armbågarna och hasorna i rörelse. Det finns en viss naturlig tendens hos rasen att i rörelse bära huvudet lågt och spåra.

Hud

Huden skall vara mycket elastisk, tjock och till färgen rosa. Den skall vara lös över hela kroppen, och bildar i vissa fall pannrynkor när huvudet bärs lågt.

Päls

Pälsstruktur Pälsen skall vara tät, kort, fin och åtliggande. Den skall täcka hela kroppen, inklusive huden mellan tårna.

Färg Vit och orange, varvid antingen den ena eller den andra färgen kan dominera, oregelbundet tecknad med väl avgränsade fläckar utan småprickighet. Den orangea färgen kan variera från ljus orange (citron) till rödaktigt och intensivt kastanjebrunt.

Storlek/vikt

Könsprägel skall vara tydlig. Tiken är betydligt mindre och lättare byggd än hanhunden.

Mankhöjd

Hanhund: 52–57 cm

Tik: 48–53 cm

Hos individer med i övrigt utmärkta proportioner tolereras att mankhöjden överskrids med 1 cm.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- nosrygg som i profil är svagt böjd.
- Tångbett; avsaknad av någon premolar.
- Lösa ögonlockskanter så att lite av bindhinnan syns.
- Svag överlinje; rullande rygg i rörelse.
- Överdrivet överbyggd.

Allvarliga fel

- Obalanserat temperament. Överdriven blyghet, nervositet eller aggressivitet.
- Klent byggd helhet.
- Nosparti som är för spetsigt eller trubbigt.
- Måttligt överbett. Avsaknad av hörntänder eller premolarer som inte orsakats av trauman.
- Entropion eller ektropion.
- Kuperade öron
- Svankrygg.
- Höjd vid korset som påtagligt överskrider mankhöjden.
- Otillräckligt bröstomfång.
- För högt buren svans; svansspets som vidrör korset; kuperad svans
- Inkorrekt benställning; svaga eller krokiga ben.
- Lösa armbågar i rörelse eller stillastående; lösa frambensrörelser.
- Kohasighet.
- Brist på pigment.
- Vågig päls; hård eller halvlång päls.

Diskvalificerande fel

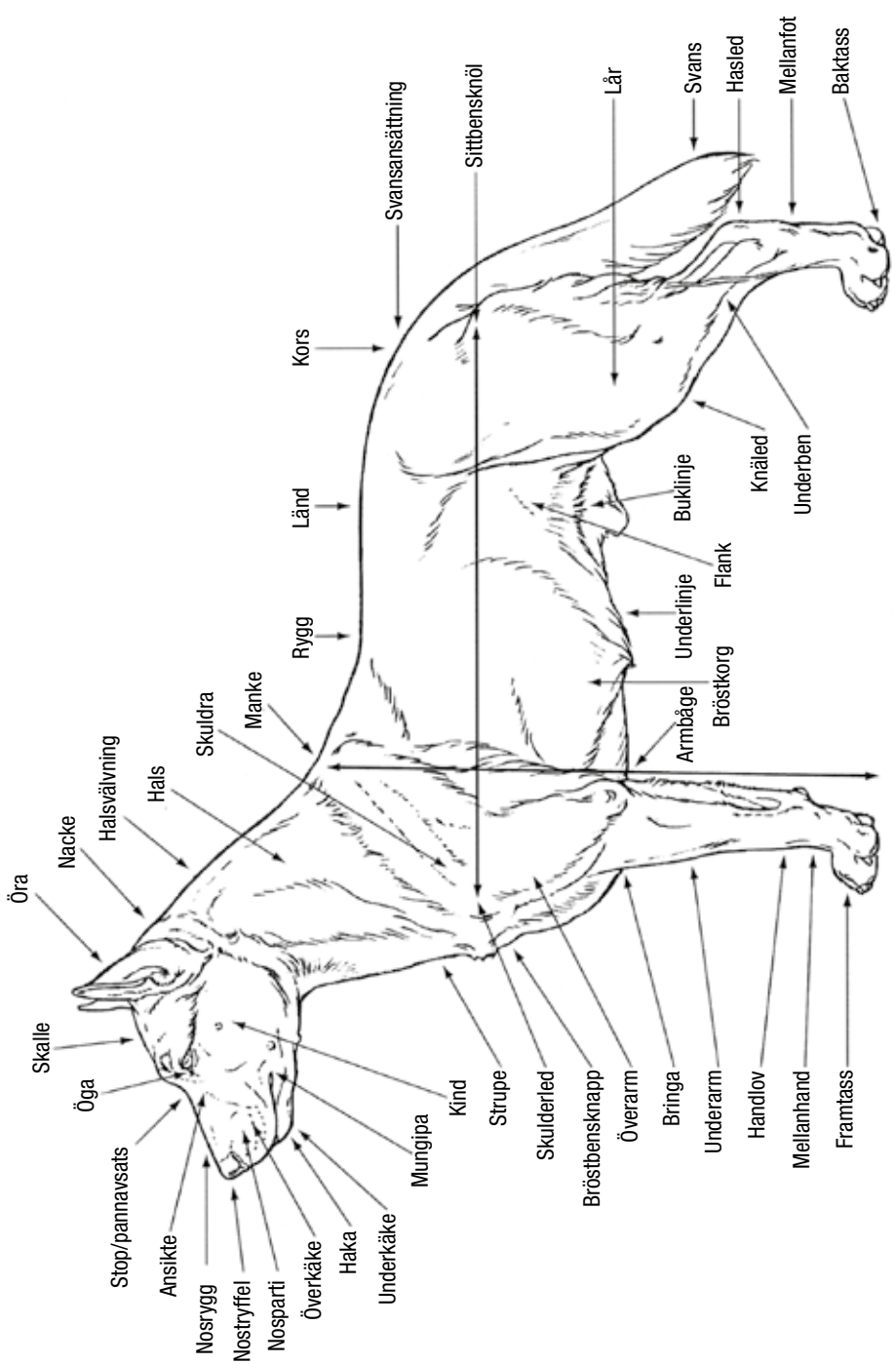
- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Kroppslängd som är lika med eller mindre än mankhöjden.
- Kluden nos.
- Kraftigt överbett.
- Underbett av alla grader
- Hård eller lång päls.
- Ullig päls, vilket tyder på korsning med annan ras.
- Trefärgade individer eller med tantecken på nosparti och ben.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964